

בתי המשפט

עת"מ 581/04		<u>בבית המשפט המחוזי בירושלים</u>	
		בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים	
06/06/2004		כב' השופט י' נועם	לפני

- בעניין:
1. _____ קראקע
 2. _____ קראקע :
 3. _____ (קטין)
 4. _____ (קטינה)
 5. _____ (קטין)
 6. _____ (קטין)
 7. _____ (קטינה)
 8. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
כולם ע"י ב"כ עוה"ד עדי לנדאו ואח'

העותרים

- נ ג ד -

1. שר הפנים
 2. מנהל לשכת מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים
- ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
- המשיבים

פסק-דין

1. בעתירה הנדונה התבקש בית-המשפט להורות למשיבים, לאשר את בקשת העותרים מיום 10.7.02 להארכת רישיון ישיבת הארעי של העותר מס' 2 (להלן – העותר), במסגרת הליך של איחוד משפחות.

משאשרה הבקשה על-ידי המשיבים ביום 3.5.04 - כחמישה שבועות לאחר הגשת העתירה, ביקשו העותרים מבית-המשפט למחוק את העתירה ולחייב את המשיבים בהוצאות המשפט ובשכר-טרחת עורך-דין.

המחלוקת בין הצדדים נסבה אך בשאלת ההוצאות.

2. להלן הרקע העובדתי לעתירה ולעיכוב בטיפול בבקשה.

הבקשה לאיחוד משפחות הוגשה בשנת 1994, ואשרה רק בשנת 1997 בעקבות עתירה לבג"ץ (בג"ץ 461/97). עם האישור הראשוני, שולב העותר ב"הסדר המדורג" לאיחוד משפחות, ונופקו לו מעת לעת היתרים לשהייה בישראל ורשיונות לישיבה ארעית.

בחודש יולי 2002, בחלוף כחמש שנים מיום אישור הבקשה לאיחוד משפחות, פנה העותר ללשכת מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים (להלן – הלשכה) בבקשה לקבלת תעודת זהות של קבע, או לחלופין - עקב החלטת הממשלה מס' 1813 מחודש מאי 2002 - להארכת רישיון ישיבת הארעי.

הלשכה אישרה את הבקשה האחרונה להארכת שהייתו של העותר כתושב ארעי רק בחודש מאי 2004, קרי - כשנה ועשרה חודשים לאחר הפנייה, וכחמישה שבועות לאחר הגשת העתירה.

במהלך התקופה הממושכת של השיהוי בטיפול בבקשה, נמנעה הלשכה מלהשיב למכתבי תזכורת רבים שנשלחו לה פעם אחר פעם על-ידי ב"כ העותר (במועדים: 2.9.02, 3.10.02, 16.3.02, 22.5.03, 30.7.03, 1.10.03, 18.12.03 ו-16.3.04). הלשכה הגיבה רק

למכתב אחד של העותר. היא אישרה ביום 4.8.03, באיחור של כחצי שנה, את קבלת מכתב התזכורת ששלח ביום 11.2.03, וציינה כי הבקשה – שהועברה גם לבדיקת גורמים נוספים – נמצאת בטיפול, וכאשר תתקבל בה החלטה תשלח לעותר הודעה על כך. משלא נתקבלה כל הודעה מהלשכה במשך כשמונה חודשים נוספים, ומשזו נמנעה מלהשיב לשלוש פניות נוספות בכתב של העותר - הוגשה העתירה הנדונה.

3. על טעמי השיהוי הניכר בטיפול בבקשה עמדו המשיבים בתגובתם המקדמית. לטענתם, העיכוב בטיפול היה סביר בהתחשב בעומס הרב המוטל עליהם ועל גורמי הבטחון שאמורים לחוות דעתם בעניין הבקשות. הם ציינו, כי בסמוך לאחר הגשת הבקשה בחודש יולי 2002 הופנתה על-ידם שאילתא לגורמי הבטחון, על-מנת לברר אם קיימת מניעה בטחונית לאישור הבקשה בעניינו של העותר, וכי עמדת גורמי הבטחון נמסרה להם רק בחודש מארס 2004 (סעיף 13 לתגובה). המשיבים לא ציינו בטיעוניהם האם שלחו תזכורות לגורמי הבטחון במשך התקופה הממושכת של למעלה משנה וחצי, מה הייתה הסיבה לעיכוב הממושך בבדיקות הבטחוניות, ומדוע נמנעו מלהגיב לפניותיו בכתב, החוזרות ונשנות, של העותר, ובפרט לאלו שנשלחו בחצי השנה שקדמה להגשת העתירה.

המשיבים מוסיפים וטוענים, כי ההחלטה מחודש מאי 2004 להיענות לבקשה נתקבלה על-ידם שלא כתוצאה מהעתירה, וכי בהעדר זיקה בין הגשת העתירה לבין מתן ההחלטה אין מקום לחיובם בהוצאות.

4. התקופה של כשנה ועשרה חודשים שנדרשה למשיבים לטפל בבקשה להארכת האשרה לישיבת הארעי במסגרת "ההליך המדורג" - הייתה בלתי סבירה ומופרזת, ולא הובאו לפני טעמים המצדיקים שיהוי כה ניכר בטיפול והימנעות ממתן תגובה למרבית פניותיו בכתב של העותר במשך תקופה ארוכה זו.

משלא זכה העותר להכרעה בבקשתו ולמענה למכתביו בתקופה כה ממושכת, הייתה עתירתו - אשר הוגשה לאחר מיצוי הליכים - מוצדקת; ומן הראוי, אפוא, לחייב את המשיבים בהוצאות ההליך המשפטי, אף אם ההחלטה המאוחרת להאריך את האשרה לא

באשר לשיעור ההוצאות, אקח בחשבון מחד - את תקופת השיהוי הממושכת בטיפול בבקשה ואת אי-המענה לפנייתיו בכתב של העותר, ומאידך - את העובדה שמבוקשם של העותרים ניתן להם ללא צורך בדיון ושהכנת העתירה לא הייתה מורכבת במיוחד. (ראו והשוו: פסק-דינו מיום 28.4.04 של **כב' השופט ריבלין** בעע"ם 10842/03 **מחמד אברהים נ' שר הפנים** – טרם פורסם).

5. על יסוד האמור לעיל אני מוחק את העתירה, ומחייב את המשיבים לשלם לעותרים את האגרה ששילמו ושכר-טרחת עו"ד בסך 3,000 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

המזכירות תשלח עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים בפקסמיליה.

ניתן היום, י"ז בסיון התשס"ד, (6 ביוני 2004), בהעדר הצדדים.

י' נועם, שופט